

Groharjeva Sorica

Aleksander Čufar
EFIAP gold, EPSA, MF FZS

Cesta se že kar nekaj časa strmo vzpenja, srpentina sledi srpentini, ko na grebenu vzremo kapelico sv. Cirila in Metoda, nato pa se kmalu odpre pogled na Sorico. Cerkev na grebenu, z zadnjimi žarki obsijane lipe, pod njo pa spomenik slikarju Ivanu Groharju. Zadnja svetloba sije na polja in travnike, ki žarijo, okolica pa se počasi poslavlja in odhaja k počitku. Res ne vem, kdaj sem zadnjič videl kaj tako lepega. Pogled mi drsi po pobočju, kjer stojijo kozolci, kot nemi stražarji vasi.

Pred nekaj dnevi sem vas obiskal zgodaj zjutraj, meglice in jutranja svetloba sta pričarala povsem drugačen prizor. Meglice in jutranje sonce, ki je ravno pokukalo čez hrib, so spomenik postavile v pravljčni svet zabrisanih in mehkih robov, svetlih in temnih detajlov v pokrajini. Ko sem se dvignil nad vas, ker sem želel videti to igro svetlobe še z druge perspektive, se nisem mogel nagledati lepote, spokoja in miline jutranje Sorice.

Ustavim se pred hišo, lepo okrasje pod okni me pritegne ravno tako, kot rože na okenskih policah. Kako malo je potrebno, da je nekaj lepo, da nam razveseljuje dušo in telo. Pot nadaljujem po kolovozu, ki vodi okoli griča, kolesnice mi kažejo pravo smer. V času asfaltiranih poti nekaj nepojemljivega, začutim, da čas gre počasneje, nikamor se mi ne mudi. Vprašam se, kdo lepše in bolj polno živi, ljudje v Sorici, ali mi v dolini?

Nekdaj nujno potrebni, danes nekoliko manj, so pa še vedno lepi - kozolci. Pokrajina brez njih bi bila pusta, nekaj bi manjkalo. Tako smo se jih navadili, da upam, da bodo živeli dlje kot mi. Vidimo jih sredi polja, na grebenu, pred hišo, nekateri jih še uporabljajo, drugi ne. Lepo je videti, ko se obnavlja star in ves polomljen kozolec. Pri nas je že tako, da ko se vsedeš sredi pobočja in se ozreš naokoli, moraš videti nekaj kozolcev, kapelic in še kakšno cerkev, pa je naša sreča in zadovoljstvo popolna.

Nazadnje obiščem znamenje nad vasjo, ki ga polnim še iz otroških let. Lepo obnovljen, ves svež, mi priključne mnoge spomine iz otroštva in vesel sem, da so dobri ljudje znamenje tako lepo obnovili.

Foto: Aleksander Čufar

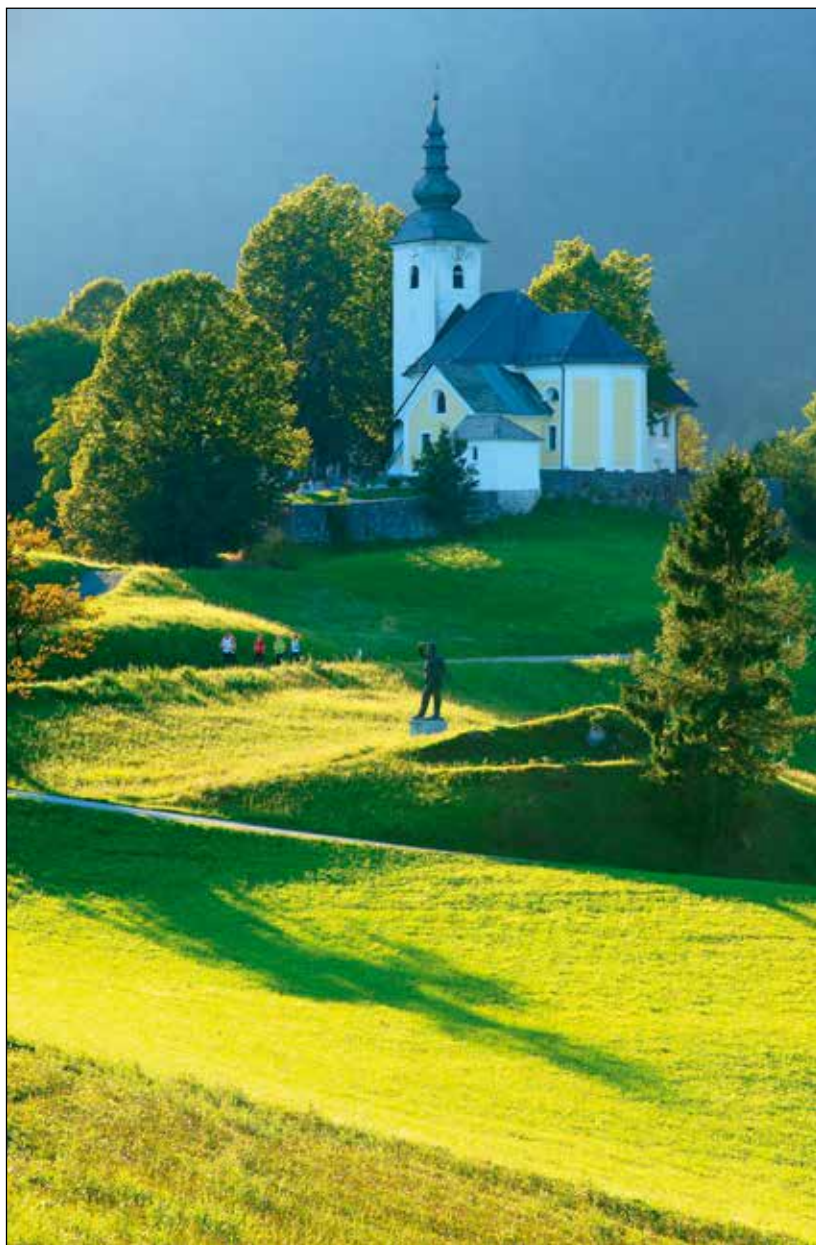

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

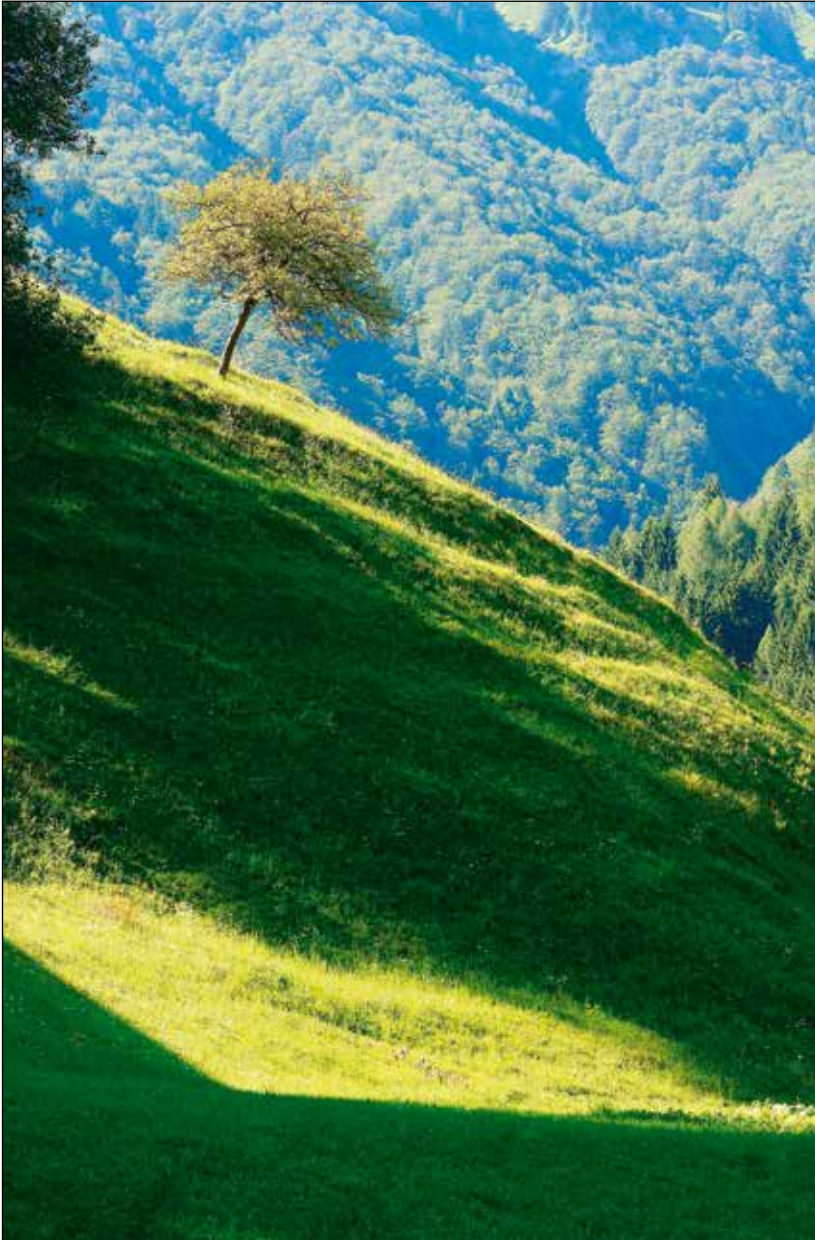

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar

Foto: Aleksander Čufar